

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Photino haeresiarcha. Cap. XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

solum Augustum, regem, atque imperatorem prædicant. Dum ita ab illis proclamatum est, Britanionis nulla fit mentio, Qui, ubi se proditum intellexerat, ad pedes imperatoris supplex se prouoluit, Cōstantius, regio ei diademate & pura detractis, humanitus & benignè excipit: hortatur ut more priuati, vitam quietè & tranquillè exigeret. Nam homini seni multo commodiùs esse viuendi genus negotijs & molestiarum expers fuscipere, quām inane nomen dignitatis, plenum curarum & solicitudinis retinere. Res Britanionis hunc habuere exitum. Imperator omnes eius sumptus ex tributis publicis illi suppeditari mandat. Postea vero ad eum Prouse vrbis Bythinie ætatem degentem literas sèpè numero scribit, ostenditq; tum se, quod curis & angoribus illum liberabat, maximorum bonorum ei authorem fuisse, tum quibus miseriis regnum districtum teneretur: seque parum considerate fecisse, quòd bonis, quæ illi concessisset, ille ipse non frueretur. Verum de his haec tenus dictum sit.

De Photino hæresiarcha. CAP. XXIIII.

Imperator tunc Gallum, consobrinum suum, Cæsaré constituit, & suo ipsius nomine illi imposito, Antiochiam, quæ est in Syria misit, ut partes Imperii ad orientem iacentes per illum defenderentur. Vbi Antiochiam aduentauerat, signum seruatoris in oriente apparuit. Nam columna crucis effigiem exprimens in cælo visa, maximam intuentibus excitauit admirationem. Alios suos duces cum maximis copiis contra Magnentium dimicaturos mittit. Ipse Sirmii commoratur, rerum euentum expectaturus. Interea temporis Photinus illius ecclesiæ antistes, dogma quoddam, quod ille ipse separatim excogitauerat palam diuulgare co[n] Natur. Et quoniam tumultus ex hoc oriebatur, imperator concilium episcoporum Sirmij conuocari iubet. Eo igitur conuenere ex episcopis orientis, Marcus Arethusius, Georgius episcopus Alexandriæ, quem Ariani, Gregorio sede illa episcopali, vti ante dixi, deturbato, illuc miserant, Basilius, qui ecclesiæ Aneyrae, Marcelllo expulso, præfuit, Pancratius Pelusii, Hyppatianus Heracleæ: ex episcopis autem occidentis, Valens Murorum, & Osius episcopus Cordubæ

SOCRATIS HISTORIAE

quæ est vrbis Hispaniæ, qui id temporis permagna fama cœlebitate fuit, inuitus accessit. Iſti post consulatum Sergij & Nigriani, quo anno propter bellum tumultus & seditiones nullus consul consueta consulatus munera obire poterat, Sirmij congregantur: Photinū dogma Sabellij Afri, & Pauli Samosateni tueri deprehēsum, illico episcopatu abdicat. Quod quidem omnes & iam tum, & postea ut probe recteque factum magnopere approbarunt.

Defidei formulis Sirmij expositis, Imperatore Constantio praesente.

CAP. XXV.

ISTI episcopi, Sirmij ad tempus commorati, alia acta faciuerent. Nam vetera sua de fide decreta, condemnare, non uafq; fidei formulas condere coepérunt: vnam, quā Marcus Arethusæ episcopus Græco sermone conscripsit: duas autem alias, latino sermone, quæ nec verbis, nec compositione ac sensu, vel ipse secum, vel cum illa, quam Episcopus, Arethusius Græcè scripferat, congruerunt. Alteram tamen earū, quæ latinè conscriptæ erant, formulę illi à Marco Græcè editæ hoc loco subiungam: alteram, quam postea Sirmij etiam recitarant, suo loco, cum ea, quæ Arimini gesta sunt, à nobis exponentur, intexam. Intelligendum est utramque in græcum sermonem conuersam fuisse. Fidei formula à Marco conscripta ista quidem est. Credimus in unum Deum, patrem omnipotentem, cōditorem & fabricatorem omnium: ex quo omnis paternitas in cælis, & in terris nominatur. Et in unigenitum filium eius, Dominum nostrum Iesum Christum ante omnia secula ex patre genitum, Deum de Deo, lumen de lumine, per quem omnia facta sunt, & quæ in cælis, & quæ in terra, visibilia, & inuisibilia: qui est verbum, sapientia, lux vera, & vita: qui in nouissimis diebus propter nos homo factus est, natus ex sancta virgine, crucifixus, mortuus: qui resurrexit à mortuis tertia die, ascendit in cælum, sedet ad dexteram patris, & venturus est in fine seculi iudicare vivos & mortuos, & reddere cuique secundum opera sua: cuius regni non est finis, sed manet in infinita secula. Erit enim sedens ad dexteram patris, non solum dum hoc seculum manet, sed etiam in futuro. Et in spiritum sanctum, hoc est, paraclete-